

El futur d'Europa ▶ La crisi hel·lena

La idea que Grècia abandoni l'euro i recuperi la dracma ha deixat de contemplar-se com un malson impossible. El 6 de maig passat, el 70% dels grecs van votar per partits contraris a les condi-

ons del rescat. I els sondejos de cara a la repetici3n dels comicis, el mes que ve, apunten en el mateix sentit. ¿Què significa aix3 per a Grècia i per a Europa?

Albert Guasch

Si Grècia deixés l'euro...

1 ¿Quins efectes tindria per a l'economia grega?

Comptant que Grècia deixaria de pagar els seus deutes externs, el Banc Central Europeu deixaria al seu torn d'injectar-hi euros. El Govern es quedaria sense fons per als sous públics i les pensions. Atenes necessitaria imprimir i reintroduir la seva antiga moneda, la dracma, refer tots els contractes i segellar les fronteres per limitar la fugida de capitals. «Per a Grècia significaria una devaluaci3n ràpida i brutal de la seva moneda. ¿Fins on? Aix3 no ho sabem, però seria moltíssim», explica Josep Borrell, exministre i exsecretari d'Estat d'Hisenda espanyol. Algunes estimacions parlen de com a mínim un 20%. Altres s'atreveixen a parlar del 50%. «Amb prou feines podria importar productes, perquè els preus li resultarien excessius, es produiria una enorme inflaci3n i una gran recessi3n. El Govern tindria moltes dificultats per obtenir diners. L'avantatge és que podria exportar a uns preus molt competius, però és un país amb escassa capacitat exportadora, o sigui que no el compensaria», assenyala Borrell. El Govern grec no aconseguiria recaptar prou en impostos per poder satisfer els serveis públics i l'austeritat s'agreujaria. I qualsevol temptaci3n d'imprimir moneda extra per accelerar la sortida de la depressi3n podria comportar una hiperinflaci3n. En definitiva, un llarg i fosc túnel a l'horitz3n.

▶▶ Monument a la dracma ▶ Escultura d'homenatge a la vella moneda grega, a Atenes.

2 ¿I com afectaria la sortida els països de l'eurozona?

Algunes veus comparen l'impacte en l'economia global que tindria la sortida de Grècia amb la caiguda de Lehman Brothers el 2008. El diari *The Guardian* xifrava ahir en 1 bilion de dòlars el cost de la sortida. El temor més estès és que es propagui el pànic cap als països de la perifèria europea sota l'assumpci3n que poguessin seguir els passos de Grècia.

Els inversors, davant la perspectiva que els seus capitals es vegin devaluats per la introducci3n de noves monedes, fugirien ràpidament a altres mercats més segurs, com Alemanya o Holanda. «Econ3micament es pot permetre la sortida de Grècia de l'euro», han proclamat veus rellevants de la política europea, com el ministre de Finances alemany, Wolfgang Schäuble. Borrell hi està d'acord, «per3 Europa mostraria la seva incapacitat per ajudar fins i tot un país petit. Seria un problema polític. Ale-

manya i França haurien d'ajudar al màxim Grècia a sortir de la seva situaci3n, donant-li temps per eixugar el seu dèficit, crear un pla d'inversions... No n'hi ha prou només dient-ho», diu l'expresident del Parlament Europeu.

«Si Grècia surt de l'euro i es produeix una situaci3n de pànic dels mercats, països com Portugal, Irlanda, Espanya i Itàlia poden passar-ho molt malament. Les inversions es basen en la confiança i si no existeix podria conduir-nos a una espiral

descoratjadora i que exigiria una actuaci3n contundent dels governs per calmar la fugida de capital, que de fet ja ha començat, i no només a Grècia», explica Xavier Puig, professor d'Economia de la Universitat Pompeu Fabra.

3 ¿L'eurozona pot frenar els efectes d'un contagi?

És una inc3gnita enorme. La pregunta inevitable és quin país seria el següent a veure's amenaçat seriosament pels mercats. Portugal apareix en boca de tothom. Però abans d'arribar a aix3 convé preguntar-se si l'eurozona és capaç de persuadir els inversors que Grècia és un cas singular. I la seva arma per mostrar-se convincent i amb voluntat de mantenir unida la zona euro seria a través d'una acci3n il·limitada del Banc Central Europeu. «Si els problemes de Grècia s'estenen a Portugal i després a Espanya i Itàlia, aleshores ja són paraules majors», confessa un professor d'Economia universitari que s'estima més guardar l'anonimat i estalviar-se verbalitzar les conseqüències.

David Cameron, el primer ministre britànic, va llançar des de Manchester un missatge peremptori a les autoritats europees: «Ens enfrontem a un escenari mai vist, amb riscos potencials enormes per a tothom». El professor universitari assenyala que «els països creditors europeus hauran d'acceptar que Grècia no pot pagar els seus deutes. Entenc alemanys i francesos, que els faci ràbia haver de pagar la festa grega, però és que en cas contrari...», diu sense acabar la frase. I subratlla: «En realitat, tenint en compte la fugida en marxa de capitals, ja estem contagiats de la crisi grega». ≡